

BENDRUOMENĖS SKELBIMAI

► ŠV. KAZIMIERO IŠKILMĖ

Kovo 3 d. švęsime šv. Kazimiero, Lietuvos globėjo, iškilmę; šv. Mišios - 8 val. **Iškilmės išvakarėse, kovo 2 d., 18 val.** šv. Mišiose ypatingai melsimės už Lietuvą ir Mažesniųjų brolių ordino Lietuvos Šv. Kazimiero provinciją. *Lietuvoje ši iškilmė švenčiama kovo 4 d., jei pasitaiko per gavėnios sekmadienį ar Pelenų trečiadienį, keliama į dieną atgal.*

► GAVĖNIOS GIEDOJIMAI

Gavėnios penktadieniais 17.15 val. mūsų bažnyčioje bus apmąstomas Kristaus Kančios Kelias. *Grupės, kurios atsakingos už mąstymų bei giedojimų pravedimą: kovo 2 d. - Šeimų maldos grupė; kovo 9 d. - Motinos maldoje; kovo 16 d. - Pasauliečiai pranciškonai; kovo 23 d. - Gyvojo Rožinio maldos grupė.*

Gavėnios pirmadieniais, antradieniais, trečiadieniais 17.30 val. bažnyčioje bus giedami Gaudūs verksmai. Kviečiame giedoti kartu.

► KAIROS REKOLEKCIJOS JAUNIMUI

Balandžio 5 - 8 d. H. Šulco Jaunimo sodyboje (Kėkštų km., Kretingos raj.) vyks Kairos rekolekcijos jaunimui nuo 17 m. Registracija iki kovo 30 d. el. paštu: edgaras.mosiejus@gmail.com arba tel.: **8 601 61063**.

► PARAMA ŠV. ANTANO DIENOS CENTRO NAMELIO ŠILDYMO SISTEMOS ĮVEDIMUI

Mieli geradariai, kviečiame paaukoti Šv. Antano Dienos centro namelio šildymo dujomis sistemos įvedimui ir Katilinės įrengimui. Aukas galite atnešti į parapijos raštinę, kur būsite įregistruoti į Aukotojų sąrašą. Jūsų vardai bus įrašyti į rėmėjų sąrašus memoriale geradariams atminti.

LITURGINIAI SKAITINIAI

26 P — Dan 9, 4b-10; Ps 78, 8-9. 11. 13; Lk 6, 36-38

27 A — Iz 1, 10. 16-20; Ps 49, 8-9. 16-17. 21. 23; Mt 23, 1-12

28 T — Jer 18, 18-20; Ps 30, 5-6. 14-16; Mt 20, 17-28

1 K — Jer 7, 5-10; Ps 1, 1-4. 6; Lk 16, 19-31

2 P — Pr 37, 3-4. 12-13a. 17b-28; Ps 104, 16-21; Mt 21, 33-43. 45-46

3 Š — ŠV. KAZIMIERAS, PIRMASIS LIETUVOS GLOBĖJAS

Kun 19, 1-2. 17-19a; Ps 14, 2-5; Fil 3, 8-14; Jn 15, 9-17

4 S — III GAVĖNIOS SEKMADIENIS

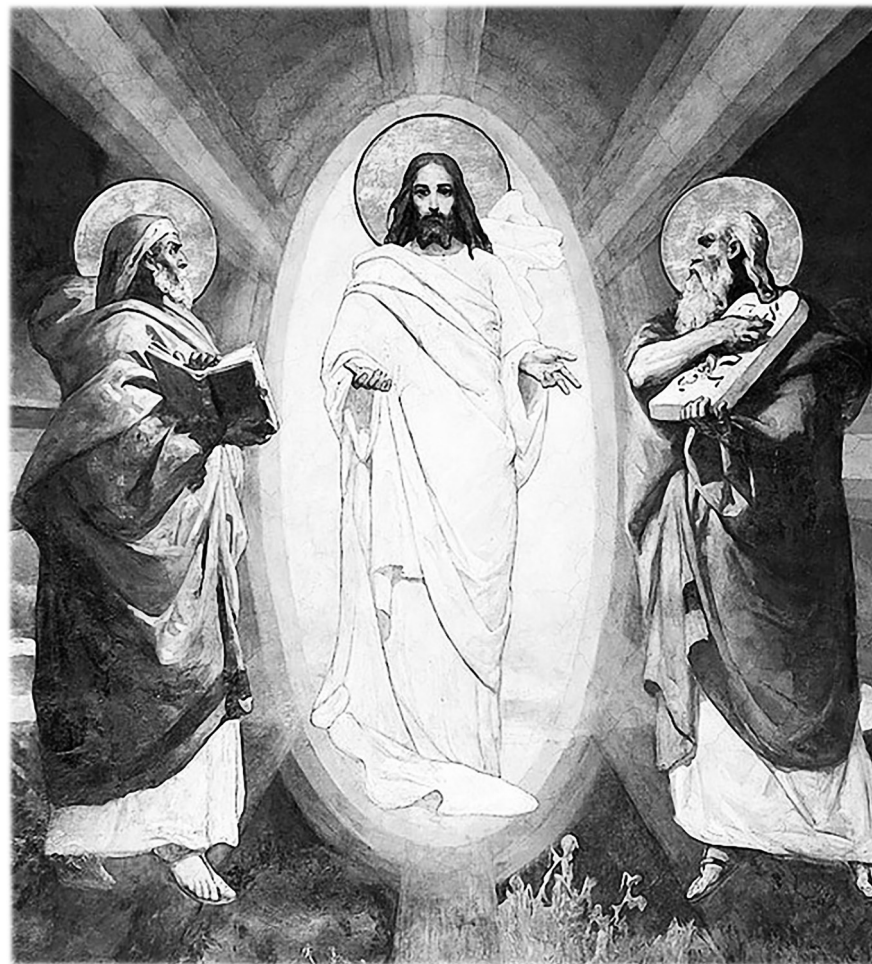
Iš 20, 1-17; Ps 18, 8-11; 1 Kor 1, 22-25; Jn 2, 13-25

Viešpaties Apreiškimo Švč. M. Marijai parapija, Vilniaus g. 2, 97129 Kretinga
tel.: (8-445) 76373, mob.: 8 686 30227; faksas: (8-445) 77481; el. paštas: kretingosparapija@gmail.com
Parapijos interneto svetainės adresas: www.kretingospranciskonai.lt
Parapijos raštinės darbo laikas: 9.00 - 13.00 ir 15.00 - 19.00, sekmadieniais 9.00 - 14.00
banko sąsk.: Kretingos Viešpaties Apreiškimo Švč. M. Marijai parapija,
j.m. kodas - 190769729, sąsk. nr. - LT904010041800022330, DnB bankas, Kretingos sk.
Laikraštėlių parengė Giedrė Gagilaitė
Laikraštėlių galite prenumeruoti el. paštu apsilankę parapijos interneto svetainėje.

KELYJE

NR. 1001 - II GAVĖNIOS SEKMADIENIS - 2018 M. VASARIO 25 D.

IŠ PRADŽIOS KNYGOS (22, 1-2. 9A. 10-13. 15-18)

Norėdamas išbandyti Abraomą, Dievas užkalbino: „Abraomai!“ Tasai atsiliepė: „Aš čia“.

Tada Dievas kalbėjo: „Paimk savo sūnų, savo vienturtį, kurį tu myli, Izaoką, nuvyk į Morijos žemę ir ten ant kalno, kurį tau parodysiu, jį paaukok kaip deginamąją auką!“

Atėjus į Dievo nurodytą vietą, Abraomas pastatė aukurą, sukrovė ant jo malkas. Abraomas jau ištiesė ranką ir paėmė peilį sūnui žudyti.

Tada iš dangaus sušuko jam Viešpaties angelas: „Abraomai, Abraomai!“

Tasai atsiliepė: „Aš čia!“

Anas kalbėjo: „Nekelk prieš berniuką rankos ir niekuo neskriausk jo! Dabar aš žinau, kad esi atsidavęs Dievui ir nepagailėjai man savo vienturčio“. Pakėlęs akis, Abraomas pamatė: už jo – avinas buvo ragais įsipynęs brūzgyne. Nuėjęs ištraukė jį ir vietoj sūnaus paaukojo kaip deginamąją auką.

O Viešpaties angelas antrą kartą sušuko iš dangaus Abraomui, sakydamas: „Prisiekiu pačiu savimi – Viešpaties žodis: kadangi tu šitaip pasielgei – nepagailėjai man savo vienturčio sūnaus, – tave aš gausiai palaiminsiu ir tavo palikuonis padarysiu skaitlingus kaip dangaus žvaigždes ir kaip jūros pakraščio smiltis. Tavo palikuonys užims savo priešų vartus. Per tavo palikuonis bus palaimintos visos žemės tautos, nes tu paklausei mano balso“.

ATLIEPIAMOJI PSALMĖ (115, 10. 15-19)

P. *Vaikščiosiu aš akivaizdoj Dievo,
pasauly – tarpe gyvųjų.*

Nors pasikloviau, betgi kalbėjau:
esu baisiai prislėgtas!
Viešpaties akyse didžiai brangūs
mirštantys jo teisieji. – P.

Viešpatie, aš tavo tarnas,
tavo tarnas – sūnus tavosios tarnaitės.
Tu mano pančius sutraukei.
Tau padėkos auką aukosiu,
šauksiuosi Viešpaties vardo. – P.

Aš Viešpačiui įžadus atitesėsiu
prieš visą jo tautą
Viešpaties būsto atšlainiuos,
vidury Jeruzalės miesto. – P.

EVANGELIJA PAGAL MORKŲ (9, 2-10)

Jėzus pasiėmė Petrą, Jokūbą ir Joną ir užsivedė juos vienus atskirai į aukštą kalną. Ten jis atsimainė jų akivaizdoje. Jo drabužiai ėmė taip baltai spindėti, kaip jų išbalinti negalėtų joks skalbėjas žemėje. Jiems pasirodė Elisas ir Mozė, kuriedu

kalbėjosi su Jėzumi. Petras ir sako Jėzui: „Rabi, gera mums čia būti. Pastatykime tris palapines: vieną tau, kitą Mozei, trečią Elijui“. Jis nesižinojo, ką sakąs, nes jie buvo persigandę. Užėjo debesis ir uždengė juos, o iš debesies nuskambėjo balsas: „Šitas mano mylimasis Sūnus. Klausykite jo!“ Ir tuojau, vėl apsižvalgę, jie nieko prie savęs nebematė, tik vieną Jėzų.

Besileidžiant nuo kalno, Jėzus liepė niekam nepasakoti, ką jie buvo matę, kol Žmogaus Sūnus prisikels iš numirusių. Jie gerai įsidėmėjo šį pasakymą ir svarstė, ką reiškia „prisikelti iš numirusių“.

► POPIEŽIUS PRANCIŠKUS APIE ŠVENTAŠIAS MIŠIAS (III)

Popiežius Pranciškus ragina Mišiose nusiteikti ir elgtis pagarbiai, nes dalyvavimas Mišių aukoje yra kaip ėjimas į Kalvariją, kur Jėzus vardan mūsų atidavė savo gyvybę. Iš esmės, kas yra Mišios? Mišios yra Kristaus Velykų slėpinio atminimas. Jose tampame Kristaus pergalės prieš nuodėmę ir mirtį dalyviais, jos pilnutinai įprasmina mūsų gyvenimą. Todėl turime visų pirma suprasti ką reiškia atminimas. Pagal biblinę sampratą atminimas nėra tik prisiminimas praeities įvykių, nes atminimas tam tikru būdu sudabartina prisiminimus. Izraelis būtent šitaip supranta išsivadavimą iš Egipto. Kiekvieną kartą švenčiant Velykas, Išėjimo įvykiai atsikartoja tikinčiųjų atmintyje, kad jie derintų su jais savo gyvenimą. Jėzus, per savo kančią, mirtį, prisikėlimą ir įžengimą į dangų pilnutinai užbaigė Velykas. Todėl Mišios yra Jo Velykų ir Jo „Išėjimo“ atminimas, ne tik prisiminimas, ne! o daugiau: tai sudabartinimas to, kas įvyko prieš du tūkstančius metų. Eucharistija visuomet mus iškelia iki pat Dievo išganančio veiksmo viršūnės: Viešpats Jėzus, vardan mūsų tapdamas laužiama duona, išlieja mums savo gailėstingumą ir meilę taip, kaip ant kryžiaus, šitaip atnaujindamas mūsų širdis, mūsų egzistenciją ir būdą kuriuo bendraujame su Juo ir su broliais. Vatikano antrasis susirinkimas sako: Kada tik ant altoriaus atnašaujama kryžiaus auka, kuria jau yra paaukotas mūsų velykinis Avinėlis, Kristus, vykdomas mūsų atpirkimo darbas. Kiekvienas Eucharistijos šventimas yra Prisikėlusio Kristaus, kaip saulėlydžio nežinančios saulės, spindulys. Dalyvauti Mišiose, ypač sekmadienio Mišiose, reiškia įžengti į Prisikėlusiojo pergalę, būti apšviestais Jo šviesos, sušildytais jo šilumos. Per dalyvavimą Mišiose Šventojo Dvasia mus paverčia dalyviais viešpatavimo, bet ir iš dvasinės mirties, t.y. iš blogio, iš nuodėmės, kuri mus pavergia kas kart kai parpuolam nusidėję. Tada mūsų gyvenimas tampa užterštas, jis netenka grožio, praranda prasmę, vysta. Tačiau Kristus sugražina gyvenimą. Kristus yra gyvenimo pilnatvė. Kai jis stoji prieš mirtį jis ją sunaikino visiems laikams: „Prisikeldamas iš numirusių, sunaikino mirtį ir atkūrė gyvenimą“. Kristaus Velykos yra galutinė pergalė prieš mirtį, nes Jis savo mirtį pavertė aukščiausiu meilės veiksmu. Jis mirė vardan meilės! Eucharistijoje Jis nori mums perduoti šią savo pergalingą, velykinę meilę. Jei priimsime su tikėjimu, ir mes galėsime tikrai mylėti Dievą ir artimą, galėsime mylėti taip kaip Jis mylėjo mus, paaukodamas gyvybę. Jei Kristaus meilė manyje, galiu visiškai dovanoti save kitam vidujai žinodamas, kad jei kitas mane sužeistų, aš nemirčiau; priešingu atveju turėčiau gintis. Kankiniai atidavė gyvybę remdamiesi Kristaus pergale prieš mirtį tikrumu. Tik jei patiriame šią Kristaus galią, jo meilės galią, esame iš tiesų laisvi dovanotis kitam be baimės. Tai ir yra Mišios: ėjimas į Jėzaus kančią, mirtį, prisikėlimą ir įžengimą į dangų. Kai einame į Mišias tai yra tarsi eitume į Kalvariją, tai tas pats. Tačiau pagalvokite, vaizdžiai: jei einame į Kalvariją kaip tik tuo momentu, ir žinome, kad tasai žmogus Jėzus, ar galime tada šnekučiuotis, fotografuoti, linksmintis? Ne! Nes tai Jėzus! Mes tikrai būsime tylūs, verkšime, bet ir džiaugsimės, kad esame išgelbėti. Kai einame į bažnyčią Mišių aukai prisiminkime: einame į Kalvariją, kur Jėzus atidavė savo gyvybę už mane. Šitaip praeina visos linksmybės, baigiasi apkalbos ir visa, kas mus atitolina nuo nuostabaus Mišių įvykio, Jėzaus pergalės. Mišios reiškia atkurtą Kalvariją, ne linksmybes! (Vatikano radijas)